32001D0078

SKLEP SVETA
z dne 22. januarja 2001
o ustanovitvi Političnega in varnostnega odbora

(2001/78/SZVP)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 28(1) Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob sklicevanju na člen 25 Pogodbe o Evropski uniji,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski svet se je v Helsinkih načeloma dogovoril, da ustanovi Politični in varnostni odbor in na temelju teh dogovorov je bil s Sklepom Sveta 2000/143/SZVP [1] ustanovljen Začasni politični in varnostni odbor.

(2) Evropski svet je v Nici med 7. in 11. decembrom 2000 dosegel dogovor o ustanovitvi stalnega političnega in varnostnega odbora, določil njegovo vlogo, modalitete in funkcije.

(3) V skladu s smernicami Evropskega sveta iz Nice naj bi bil ta odbor pripravljen za opravljanje svojega dela.

(4) Načelo enotnega zastopanja držav članic Unije mora biti spoštovano v celoti –

SKLENIL:

Člen 1

Politični in varnostni odbor (PVO) (v nadaljnjem besedilu odbor) se ustanovi kot stalna formacija Odbora iz člena 25 Pogodbe.

Člen 2

Vloga, modalitete in funkcije odbora so določene v Prilogi, ki prevzema Prilogo III k poročilu predsedstva in ki ga je odobril Evropski svet v Nici.

Člen 3

Ta sklep začne veljati z dnem sprejetja.

Člen 4

Ta sklep se objavi v *Uradnem listu*.

V Bruslju, 22. januarja 2001

Za Svet

Predsednica

A. LINDH

[1] Sklep Sveta 2000/143/SZVP z dne 14. februarja 2000 o ustanovitvi Začasnega političnega in varnostnega odbora (UL L 49, 22.2.2000, str. 1).

PRILOGA

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR

Glede na pristop, sprejet v Helsinkih, je PVO glavni člen evropske varnostne in obrambne politike (EVOP) in skupne zunanje in varnostne politike (SZVP): „PVO se bo ukvarjal z vsemi vidiki SZVP, vključno s SEVOP……“. Brez vpliva na člen 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ima PVO osrednjo vlogo pri določanju in spremljanju odziva EU na krizo.

PVO se bo ukvarjal z vsemi nalogami, ki jih določa člen 25 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Skliče se lahko na ravni političnih direktorjev.

Po posvetovanju s predsedstvom in brez vpliva na člen 18 PEU lahko PVO predseduje generalni sekretar/visoki predstavnik za SZVP, zlasti v primerih krize.

1. Naloge PVO so predvsem naslednje:

   (a) spremljanje mednarodnega položaja na področjih, ki spadajo v skupno zunanjo in varnostno politiko, pomoč pri določanju usmeritev z oblikovanjem „mnenj“ za Svet, bodisi na zahtevo Sveta ali na lastno pobudo, in spremljanje izvajanja dogovorjenih politik, vse brez vpliva na člen 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in na pristojnosti predsedstva in Komisije;

   (b) proučevanje osnutkov sklepov Sveta za splošne zadeve, v katerih ima pristojnosti;

   (c) zagotavljanje smernic drugim odborom glede zadev, ki spadajo v SZVP;

   (d) vzdrževanje prednostnih odnosov z generalnim sekretarjem/visokim predstavnikom (GS/VP) in s posebnimi predstavniki;

   (e) pošiljanje smernic Vojaškemu odboru; prejemanje mnenj in priporočil od Vojaškega odbora. Predsednik Vojaškega odbora (VOEU), ki zagotavlja povezavo z Vojaškim štabom Evropske unije (VŠEU), po potrebi sodeluje na sestankih PVO;

   (f) prejemanje informacij, priporočil in mnenj od odbora za civilne vidike kriznega upravljanja in pošiljanje smernic, ki spadajo v okvir SZVP;

   (g) usklajevanje, nadzor in spremljanje razprav o vprašanjih SZVP v okviru različnih delovnih skupin, ki jim lahko pošilja smernice in katerih poročila mora pregledovati;

   (h) vodenje političnega dialoga v lastni pristojnosti in v oblikah, ki jih določa Pogodba;

   (i) omogočanje prednostnega foruma za dialog o EVOP s petnajsterico in šesterico ter z Natom v skladu z dogovori iz ustreznih dokumentov;

   (j) prevzemanje odgovornosti, pod okriljem Sveta, za politične usmeritve razvoja vojaških zmogljivosti ob upoštevanju vrste krize, na katero se želi Unija odzvati. Kot del razvoja vojaških zmogljivosti PVO sprejme mnenje Vojaškega odbora, ki mu pomaga evropski Vojaški štab.

2. Poleg tega je PVO v primeru krize edino telo Sveta, ki se ukvarja s kriznimi razmerami in proučuje vse možnosti, ki bi se lahko upoštevale kot odziv Unije v okviru enotnega institucionalnega okvira, brez vpliva na postopke sprejemanja odločitev in izvajanja v vsakem od stebrov. Tako sta Svet, njegovo pripravljalno delo opravi Coreper, in Komisija edina pooblaščena, vsak v okviru svojih pristojnosti in v skladu s postopki iz pogodb, da sprejemata pravno obvezujoče odločitve. Komisija izvaja svojo odgovornost, vključno s pristojnostjo dajanja pobud, v skladu s pogodbami. Coreper opravlja naloge, ki so prenesene nanj v skladu s členom 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in s členom 19 poslovnika Sveta. V ta namen ga PVO pravočasno obvešča.

   V kriznih razmerah je še posebno potrebna tesna uskladitev med tema telesoma, ki jo zagotavlja zlasti:

   (a) kjer je potrebno, udeležba predsedujočega PVO na sestankih Coreper;

   (b) vloga svetovalcev za zunanje zadeve, katerih naloga je vzdrževanje učinkovite in stalne usklajenosti med razpravami na področju SZVP in tistimi, ki potekajo v drugih stebrih (Priloga k zaključkom Sveta z dne 11. maja 1992).

   Za pripravo odziva EU na krizo mora PVO Svetu predlagati politične cilje, za uresničevanje katerih si prizadeva Unija, in priporočiti celovit okvir možnosti, katerih namen je prispevati k rešitvi krize. Zlasti lahko oblikuje mnenje, ki Svetu priporoča sprejetje skupnih ukrepov. Brez vpliva na vlogo Komisije nadzoruje izvajanje sprejetih ukrepov in ocenjuje njihove učinke. Komisija obvesti PVO o ukrepih, ki jih je sprejela ali jih namerava sprejeti. Države članice obvestijo PVO o ukrepih, ki so jih sprejele ali jih nameravajo sprejeti na državni ravni.

   PVO izvaja „politični nadzor in strateško usmerjanje“ vojaškega odziva EU na krizo. V ta namen, na podlagi mnenj in priporočil Vojaškega odbora, oceni zlasti bistvene elemente (strateške vojaške opcije, ki vključujejo poveljniško strukturo, zasnovo operacije, načrt operacije), ki so predloženi Svetu.

PVO ima glavno vlogo pri poglobljenih posvetovanjih, zlasti z Natom in vpletenimi tretjimi državami.

Generalni sekretar/visoki predstavnik na podlagi postopkov PVO usmerja dejavnosti Kriznega centra. Slednji podpira PVO in ga oskrbuje z informacijami v pogojih, primernih za obvladovanje kriz.

Da bi PVO lahko zagotavljal popoln „politični nadzor in strateško usmerjanje“ vojaškega kriznega upravljanja, se vzpostavijo naslednji postopki:

(a) za začetek operacije PVO pošlje Svetu priporočilo, ki temelji na mnenjih Vojaškega odbora v skladu z običajnimi pripravljalnimi postopki Sveta. Na tej podlagi Svet sprejme odločitev o začetku operacije v okviru skupne akcije;

(b) v skladu s členoma 18 in 26 PEU bo skupna akcija določila zlasti vlogo generalnega sekretarja/visokega predstavnika pri izvajanju ukrepov, ki spadajo v okvir „političnega nadzora in strateškega vodenja“, ki ga izvaja PVO. Pri teh ukrepih generalni sekretar/visoki predstavnik deluje na podlagi privolitve PVO. Če bi se izkazalo, da je primeren nov sklep Sveta, se lahko uporabi poenostavljeni pisni postopek (člen 12(4) poslovnika Sveta);

(c) med operacijo bo za obveščenost Sveta zadolžen PVO s poročili, ki jih bo predstavil generalni sekretar/visoki predstavnik v vlogi predsedujočega PVO.